

Setmanari de Banyolas

Periódich setmanal d'acció catòlica

Redacció y Administració:
Plaça de la Constitució, Número 9

Banyolas, 3 de Abril de 1910

Anuncis y comunicats á preus convencionals
No's fornian els originals

D. Martí Congost Mateu

Va morir el dia 24 del mes passat

Habent rebut els Sants Sacraments

A. C. S.

Son germà Pere (ausent) els seus nebots, cosins y demés parents, al recordar als seus amichs y coneguts tan sensible pérdua, 'ls hi pregan, el tinguin present en ses oracions y la assistència als funerals que en sufragi de la seva ànima, 's celebraran dimecres vinent, dia 6 á las vuit y mitja del matí, en la Iglesia Parroquial.

Banyolas 3 d' Abril de 1910.

No s' invita particularment.

Ensenyansa layca

Se 'ls cels proclaman la gloria de Deu, no la proclama menos el nostre cor. Els cels, ab sa armonia eloqüent y sublim, nos diuhen: hi ha Deu.

Y 'l nostre esprit, ab ses aspiracions dilatades, sens límit, infinites, nos diu: hi ha Deu.

La nostre inteligencia, anhelosa de saberho tot, de profundisarho tot, d'explicarse 'l perquè de tot, buscá sempre

un mes enllá, y aquest mes enllá, límit de ses aspiracions, es l'infinit, es Deu.

Deu es també la visió, la aspiració del nostre cor, que cerca un ideal gran, infinit, digne de son amor. Sols un infinit pot acallar la set d' amor del home; y aquest infinit, es Deu.

Ni la inteligencia, ni la voluntat poden contentarse ab menos que ab un infinit.

Hem sortit del infinit y volem tornar á nostre origen. L' infinit nos atrau com un imán.

En el mon dels esprits hi ha també la seva lley de gravitació.

ma no es un ser dislocat, divagador sens direcció ni nort; no es un ser perdut en les regions del no res; no es una armonia aislada y fora de concert... res d'aixó: *sellada está, Senyor, sobre nosaltres la llum de la vostra cara*: tenim set de lo infinit, y no podem contentarnos ab menos que ab un infinit; y aquest infinit, es Deu.

No pot ser, per lo tant, nó, que tinguent l' home aspiracions vers la Divinitat, deixi Deu d'existir. Els aucells tenen ales per volar y no 'ls hi falta espay; els peixos necessitan aygua, no 'ls hi falta rius y mars; les plantes necessitan sol y pluja, y 'l sol y la puja no 'ls hi faltan.

¿Sols l' home seria 'l ser, que, tinguent aspiracions dignes de si, serian aquestes aspiracions una burla, un engany, un sarcasme de la naturalesa? Y, essent la naturalesa tan sabia, tan exacte, tan previsor y armónica ¿de hont li hauria virgut aquest capritxo de burlarse del home?

Moltés son les rahóns que provan d'una manera clara la existencia de Deu y la necessitat de fonamentar sobre aquesta veritat tot l'edifici de les nostres aspiracions y desitjos; mes, no vinch aquí á demostrar aquesta veritat, sinó á fer veurer ab lo dit que la idea de Deu la tenim gravada dintre de nosaltres mateixos.

Peró, si l'home té aquesta inclinació á la Divinitat, y la té en tan major grau, en quan mes s'eleva, mes se perfecciona, ó siga, en quan es mes home; també es cert que sent dintre de sí la forsa de aquella *lley que repugna á la lley del Senyor*, que 'l porta á desobeir á Deu, á prescindir de Deu, á constituirse á si mateix en una especie de divinitat.

Al desobeir l' home á Deu, deixá d'estimar-lo y de tenir en Ell tota la confiança. Y tot lo que deixá de amar y confiar en Deu, ho fonamentá sobre sí mateix. Y així, confiant mes en sí mateix que en Deu, y estimantse ab un amor independent de Deu, idolatró en certa manera l' home dins son cor, y se adjudicá á si mateix les excel·lencies, les prerrogatives, el mérit, la exaltació, la gloria, l' incens que havia robat al Creador.

Veus aquí la gran locura del home: prescindir de Deu y aixecarse ab la gloria y enselsament com si fos una divinitat. Es la sugestió de aquelles paraules de la serp: *seréu com els deus, sabedors del bé y del mal*. Es la superbia humana. Es el veneno que la mossegada de la serp inoculó en el cor de la humanitat.

Aquesta superbia, que porta als homes á la idolatria en ses mil formes, ha fet á la humanitat gentil esclava de Lucifer.

Donémhi una mirada al gentilisme, á aquella societat apartada de Deu, que s'havia falsificat una multitud de deus á gust de ses passions (com ho faria també en una ó altre forma la societat actual, el día que la idea de Deu s'esborrés de la conciencia dels homes). ¿Qué hi veyem en el gentilisme? Superstició, sanch y carnalitat. Aqueixas tres paraules ho diuhen tot.

Veyem en el gentilisme: pares que sacrificavan sos fills al deus y 'ls tiravan al foch; dones que 's prostituían devant dels deus en obsequi seu; tirans que ma-

navan despòticament y s'anomenaven y 's feyan anomenar deus; sacrificis per aplacar la ira dels deus, enfadats sense tò ni só, ni saver perquè; consultes que 's feyan als deus en els oracles de Apolo, Delfos, Dians, Pitón, etc. Aixó en quan á lo religiós. Y en quan al ordre civil: senyors que matavan als seus esclaus, quan els hi donava la gana, per entreteniment; emperadors que despullavan als senyors de sos bens y se 'ls quedavan, sols perque 'ls hi donava la gana; dones que eran pels homes preses y deixades y cambiades com una mercaderia qualsevol; vells y malats abandonats de ses families; fills als qui 's matava perque havian tingut la desgracia de no naixer robustos; carnalitats y tota classe de luxuries de les mes vils y degradants, lo que expresa San Pau en sa primera carta als romans quan despres de ressenyar alguns d'aquells vicis infames, diu que, per causa de la seva idolatria, Deu els havia entregat á un *sentit reprovo*.

Per trauer el mon pagá del llot, ahont enxarcat agónitsava vingué Jesucrist á ensenyar la lley santa del Evangeli, lley puríssima é immaculada fundada en el coneixement del verdader Deu, del qual coneixement se deriva 'l verdader amor de Deu y del pròxim.

La lley santa del Evangeli, ab ses màximes de perfecció y sos sacraments, de tot lo qual n'es depositaria l'Iglesia catòlica, ab son cap infalible 'l Papa, ha

lo bo de la sivilisació actual; sens volguer dir aixó que hagi acabat la seva virtut, puig aquesta no té limit en sa eficacia per perfeccionar als homes y á la humanitat, com no té limits el Deu que 'ns l'ha donada.

Mes are una multitud d'homes ensuperbits, lluny d'agrahir el Criador els beneficis revuts y de pregarli que no quiti del poble la fe, sens la qual cauría en les mes grans miserias, com hi cauhen sempre 'ls pobles que perden el coneixement de Deu; are, aquestos homes infatuats diuhen al poble: no tens necessitat de ensenyansa religiosa; no vulguis que t'ensenyin res de religió, quant t'hagis instruit esculleix la religió y 'ls deus que 't dongui la gana, ja ets emancipat, ja ets lliure, ja ets sabi, ja *ets com Deu, sabedor del be y del mal* y per lo tant en toncriteri elevat sabía escullir lo mes convenient.

¡Pobre poble! volen borrar del teu cor el coneixement de Deu. Res poden fer millor per convertirte en un esclau.

Aquesta es la ensenyansa layca; ensenyansa del Diable, que sab be, que tan are com sempre, per esclavizar á la humanitat no ha de fer mes que fer perdre el coneixement de Deu; ensenyansa que 'ns retrogaba á la barbarie pegana; ensenyansa que la immensa majoria que la defensen no creuhen en ella; ensenyansa que molts humanitaris la volen pels pobres mestres ells portan sos

fills als millor col·legis de escolapis y jesuites.

JOAQUÍN COROMINA.

NOTAS POLK-LORICAS

Las Estunas

Tradicció de las Alojas

A escassa distancia de la ribera occidental del nostre grandió y pintoresc llach, al peu de una montanyeta de vistosas formas, s'alsa bona cosa sobre 'l nivel del terreny un banch de roca, en remot temps capulat pels forts terratremols experimentats en la comarca per rahó de sa proximitat á la regió volcánica d'Olot.

A esta causa deu aquell extraordinari mur de roca viva las infinitas esquerdes que 'l divideixen, en extrem diverses per sas dimensions y formas, constituhint 'l interior de moltes de ellas espayosas baumas y capritxosas grutas, que la poética fantasia popular ha convertit en palaus dels ser imaginaris, que per llargas centurias formaven la base dels cants y baladas dels pobles primitius.

La amenitat circuheix per tot arreu tan singular lloch. Verts y encatífats prats, que aromatisan la menta aquática y mil altres plantas de olor delicada, li serveixen de peannya; capritxosos turons rublerts de pins, roures y seculares alzinas forman al voltant de ell un vistós dossier de atapalida verdor, poetich tresor de encisadora bellesa, que ufanós reflecta l'argentí espill de nostre magestuós estany que á son enfront se dilata.

Tal es lo pintoresc lloch conegut en esta encontrada per lo nom de las Estunas y al contemplarlo, se compren molt be que per ell degueren necessariamente sentir predilecte veneració las zarzas primitivas, que vingueren á poblar esta hermosa terra, y que sa vista no podia menos que inspiraroshi aquell religiós entusiasme, que tan caracteriza llurs costums y creencias. Aixís ve á confirmarho la següent tradició.

Eran las Alojas uns sers fanfástichs de naturalesa etérea, impalpable é invisible, personificats baix la forma de agraciadas donas, ab las quals las iguala la tradició, més que per sas passións, per sa hermosura. Però lluny de sentir las penas y 'ls dolors companys inseparables de la vida humana, de esta gosavan sols sos plahers y alegrias.

Ocultas en les ombrívolas ubagas de las selvas, endormidas passavan lo dia entre 'ls cants dels festius aucells, si no es que 'l deixavan transcórrer en delitosos passatemps en les amples galerias de son fantástich palau de las Estunas, sense poder ser may vistas ni sorpresas per las atrevidas miradas dels mortals; sols sa esbelta sombra s'entreveya quan surtian á esbargirse á la claror de la lluna després de haber senyalat lo gall la mitja nit, y unicamente alashoras era dat als vivents descubrir per sas manifestacions sa existencia, ja ballant sobre las joganeras y cristallinas aygas del llach, ja entonant armoniosos cántichs als esperits de las selvas.

Y en sa apassionada imaginació aquellas rasses primitivas feyan á las alojas protagonistas dels sumptuosos festins, que ideavan haber tingut lloch en las cambrias del subterrani palau, en que convertian las baumas de las Estunas. Y aixís suposavan que torrents de enlluernadora claror surtian de aquellas amples esquerdas; que

en aquells abims hi ressonava la confosa remor de la orgia, lo drinch incessant de las copas, los acorts de armoniosos instruments y la incoherent algarabía dels comensals.

Y per l'estil tot quant de las Alojas refereix la tradició, tot s'encamina á alabar-ne sa hermosura encisadora, son esbelt continent, la riquesa de son trajo, las preciositats de las joyas ab que aumentavan sa gentil bellesa, 'l resplandor que son cos incorpóreo desprenia y en una paraula tots aquells adornos del ordre natural y fins sobre el natural, que més podian contribuir á engrandir son ser, ó las escenas de la vida privilegiada que per ellas imaginavan.

Ja benignes, ja indiferents per la sort dels habitants establerts en la comarca, no compartian ab ells tracte algun; ans al contrari, per evitar tot contacte ab los mortals, durant lo dia deixavan divagar son esprit per lo més espés de la selva, per la profunditat de las aygas del llach ó los propis caus y baumas de las Estunas, la entrada dels quals impedían las espessas mallas de un imperceptible filat; y si alguna rarissima vegada á algún ditxos mortal era dat penetrat en aquells vedats llochs y allí gosar de la vida íntima de las Alojas, era per haberse previamente abdieat de retornar al mon, conformat á morir entre las onades de aquell ardent mar de delicias.

Fins aquí la fantasia popular que ha inspirat la poética tradició que acabem de transcriure y que de manera més práctica conmemoran las generacions modernas, escullint lo hermós lloch de las Estunas en punt predilecte de recreo popular, ab l'exclusiu objecte de passar un dia complet de camp, fruhint de la zalana perspectiva de la incipient primavera y permitentse cada un dels concurrents un refrigeri en conformitat á sas possibilitats desde las tradicionals avellanas torradas y clásicas llangonissas, fins á convertir la berenada en complet sopar, menjant algún restit ó substanciós estofat.

Y lo que diu més en favor de nostre poble, es que aquestas reunions tan numerosas sempre acaban ab pau y alegria, sense que cap incident desagradable desdiguí de la germanor característica que en estos aphechs regna sempre.

P. ALSIUS.

Les Encantades

de les Estunas

Tradicció

Quan lo sol, al final de sa carrera, s'enfonza per la banda d'occident y las sombras qu'avansan pahorosas cubreixen ab son manto el firmament;

quan son plany la campana de Porqueras escampa senyalant la oració y la brisa suau y ajogassada s'en porta per l'espai l'últim ressó;

quan no's veu ja á ningú en las trevalladas, quan res torba 'l silenci de la nit, entremitj del rocam de las Estunas ¡valgam Déu, quina gresca y quin burgit!

Com un vol d'aixeridas cadeneras que saltan y reñlan sens parar, escayents com las flors d'aquellas pradas que 'l bes de la rosada fa badar,

van deixant son palau las Encantadas de marbres y alabastres rich tresor y al compás de cansóns y de corrandas qu'entonan totas en armónich chor,

fent redona, entre chiseles y riallas, el ritme marcan de fantástich ball, espargint ab sas mans saltant contentas, las boyras que 'ls serveixin d'envoleail.

De llantias ne serveixen las estrellas que penjan lluminosas del cel blau y l'oreix, esbullani sas caballeras, los hi sona una música suau.

De catifa 'ns hi posa la roureda extenent cada jorn son sech fullam y d'adornos exquisits y cortinatjes, las euras que s'enfilan pel rocam.

Lo vianant que sorprés per la gatzara intenta son retiro profanar res no veu; sols ab cops y bofetadas l'obligan ben depressa á recular.

Y segueixen de nou sas bojas dansas y redoblan sos vols y giravols y responen ab crits y rialladas als xiscles de xibecas y mussols.

Tot de cop callan, fugen y s'amagan dins son palau; la dansa ha terminat; han sentit qu'els hi annuncia 'l novell día el gall d'una masía qu'ha cantat.

Es qu'han vist colorarse ab rojas tintas els núbols per la banda d'orient. Altre cop la campana de Porqueras branda ab repós. Saluda al jorn naixent.

J. HOSTENCH.

Conferencia del Sr. Torras Sampol

Diumenge passat, á les deu del matí tingué lloch en el teatre Vila l'anunciada conferencia del Sr. Torras Sampol al objecte de donar compte de la seva gestió com á Diputat pel districte.

A la presidencia hi havia representació del Ajuntament y de varies societats. També hi tenian representació alguns Ajuntaments de la comarca. La concurrència era bastant numerosa.

El Sr. Torras, comensá á exposar els treballs que havia realisat desde que fou elegit Diputat. Manifestá que, al discutir-se 'l projecte d'administració local, a pesar d'esserne ell contrari, apoyá totes les bones orientacions, que introduhiren á n'el mateix, els regionalistes, els quals creyan, per aquest medi, poder alcançar alguna de les aspiracions de Catalunya. Digué que ell no participaba d'aquets optimismes, perque estava convençut de que en Maura y en Moret estavan avinguts, per fer, ab el projecte d'administració, una comedia que servís per entretenir al país, atacant l'un aquest projecte y defensantlo l'altre. Explicá 'l concepte, baix el qual figura ell en l'esquerra catalana, que es en el sentit polítich de volguer que 's dongui á Catalunya tot seguit la major suma de ventatjes é independència que 's mereix, lo que 'ls separa á n'ell y n'els seus, dels regionalistes, que segueixen un camí evolutiu, al objecte de alcançar lo mateix per parts.

Entrá despres á detallar tots els projectes de carretera en estudi, aprovats ó en construcció, en els quals ell ha intervingut, que son tots els que figuran en el plané carreteres, y 'ls que han entrat ja en el periodo de construcció dintre del districte. Enumerá 'ls treballs que en al-

gón d'aquets projectes de carretera havia tingut que realisar. Del de la carretera de Medinyà á Cornellá digué que, apesar de que desde molts anys figurava en el plan, seguía al seu curs, dormint en els negociats, de hont tingué ell que traurerla.

Esplicá la seva intervenció en la qüestió del cultiu del arrós, del qual se declará contrari per les febres que ocasiona, havent lograt ab sos esforços, sinó impedir dit cultiu, com desitjava, que aquest se realisés en condicions acceptables, per tot lo qual la població de Torroella de Mont-rí li está molt agrañida.

Manifestá, també, que havia demanat al Ministeri una subvenció per reparar els danys que l' incendi havia ocasionat á la nostre Iglesia Parroquial.

Durant el seu parlament s' entengué 'l Sr. Torras contra la política centralisa y 'ls governs castellans, que no mes han sigut bons per perdre colonies y destrossar á Espanya. Digué també de Lacier-vá que, apesar de que podía impedir que 's cremessin els convents, durant la semana trágica, no volgué impedirho, perquè convenia á sos plans polítichs que la vál-vula popular se desfogués per aquell cantó.

Acabá'l senyor Torras demanan que s'el apoyi en les próximes eleccions per poguer trevallar, com ho ha anat fent, en favor del districte. La concurrència quedá molt complascuda y aplaudí ab entusiasme el orador.

No estém conformes en algunes de les afirmacions del Sr. Torras en la apreciació de fets polítichs. A pesar de aixó, escoltàrem ab molt de gust el seu parlament y l' aplaudim per l' acte que ha realisat.

Notes municipals

Sessió de l'Ajuntament

Baix la presidència del primer tinent d' alcalde L. Alsius y ab assistència dels concejals, Srs. Malagelada, Laqué, Boix, Ametller, Coll y Perpinyá va celebrarse sessió ordinaria, el día 31 de Mars.

El Sr. Secretari llegí l' acta de la sessió anterior que fou aprobada.

Passan á informe de la Comissió d' Hisenda un compte de Juan Borrás, per materials de construcció; un altre de Eloy Comas en concepte de tallador de quiñtos: els de les societats «Ateneo» y «La Palma» pels festeigs públichs del passat Carnaval y una orquesta «Els Juncans» per la hora de vetlla al SSmm. de l' Ajuntament.

A informe de la comissió de Foment, les instancies dels Srs. Vilarnau y Vall-major, que sollicitan permís per obres de reforma en les cases que poseeixen.

A proposta de la mateixa comissió 's concedeix autorisació á D. Joaquim Hostench per convertir en finestra, una de les portes de la casa qu' habita.

S' acorda que per la Comissió de

Foment s' inspeccioni la nova instalació del rellotje públic y si ofreix perill una paret acostada á la part superior del campanar de l' Iglesia Parroquial, aixis també com si procedeix ò no la colocació d' un guarda-rodes, sollicitat per D.ª Carne Castany.

S' acorda la recomposició de la tanpa de ferro existient á l' acera de l' horta d' en Gou y carrer d' Alfonso XII.

S' acorda també, que per la Comissió d' aygues, procuri corregirse els abusos que venen fent els qu' utilizen el rech de la «Figuera d' en Xó» y el del carrer de Mata.

Se llegeix el dictamen formulat per la comissió de Foment, respecte á la construcció de la paret del nou cementiri, el qual es aprobat per l' Ajuntament, íntegro.

Per últim se llegeix una comunicació del Sr. Alcalde, demanant un mes de llicència, per dedicarse a les seves ocupacions particulars, lo que l' Ajuntament acorda concedirli y al mateix temps comunicar al Sr. Gobernador de la província que 's fa cárrech accidentalment de l' Alcaldía, el Sr. Joseph Alsius.

Nou Cementiri

Per la seva extraordinaria importància, reproduhim íntegro el dictamen de la Comissió de Foment, respecte á la construcció del Nou Cementiri:

«La Comisión permanente de Fomento cumplimentando el encargo que se le hizo por el Ayuntamiento de esta villa, propone al mismo como medios para allegar recursos con que proceder en el plazo más breve posible á la cerca de los terrenos destinados á nuevo Cementerio Municipal, los siguientes:

Primero. Abrir una suscripción pública entre el vecindario y en concepto de anticipo cuyo tipo mínimo sea por unidades de 125 pesetas cada una.

Segundo. Que estos anticipos sean devueltos ó satisfechos con la adquisición de nichos, hipogeos ó solares para tumbas ó panteones del nuevo Cementerio, ó bien en metálico.

Tercero. Que los adquirentes de propiedad por el concepto expresado, sean reintegrados por este medio dentro el plazo de un año y que, sobre el valor señalado á la propiedad se les otorgue una rebaja de un 25 por 100, cabiéndoles la facultad de escojer con preferència á los no suscritores, el sitio donde quieran adquirir la propiedad.

Cuarto. Que los que no quieran adquirir propiedad de ninguna clase en el nuevo Cementerio les sea reintegrado el importe de su anticipo en metálico al cabo de los dos años.

Quinto. Que la bonificación del 25 por 100 sea solamente con respecto á la propiedad adquirida con el importe de la suscripción y que si aquella rebasase del valor del anticipo deberá el suscriptor abonar la diferencia en metálico sin que se le haga bonificación alguna por esta diferencia; así como si la suscripción no llegase á cubrir el valor de la propiedad adquirida, la dife-

rencia que deberá abonar no quedará tampoco afectada á bonificación alguna.

Sexto. Que todos los suscriptores que deseen adquirir propiedad, constituyan un grupo y por sorteo vayan escogiendo la que deseen é indiquen sitio que designen para ello, sugetándose siempre a los precios señalados á aquella en sus diferentes clases y formas.

Séptimo. Que los suscriptores hagan inmediata entrega del 10 por 100 de la cantidad suscrita á cuyo efecto se les entregue á la vez un resguardo provisional para serles cangeado al completar el pago de la cantidad suscrita.

Octavo. Los suscritores no deberán satisfacer la totalidad de la cantidad por la que se suscribieron, hasta que por la Comisión de Fomento tenga que satisfacer al concesionario de las obras el importe de las realizadas según las condiciones de la subasta.

Noveno. Que la Comisión de Fomento sea la encargada de la realización de la obra proyectada y la que se haga cargo del importe de la suscripción y que á medida que se realicen las obras se formalicen las oportunas cuentas con el Ayuntamiento de conformidad á las consignaciones del Presupuesto Municipal.

Y finalmente que todos cuantos deseen suscribirse puedan dirigirse para ello á los Srs. D. Joaquín Hostench, D. Juan Malagelada, D. Vicente Laqué y D. Jaime Coll, que componen esta Comisión sin perjuicio de que, por la expresada Comisión ú otros individuos del Ayuntamiento se pase á domicilio para que alcance el mayor número posible de suscritores.»

El precedente dictamen ha sido aprobado por unanimidad por el Ayuntamiento en sesión del día 31 de Marzo de 1910,

Donada la gran importancia de l' assumpte, cal esperar que el públich secundará el projecte del nostre Ajuntament, quina realització constituirá una notable millora per la nostra vila.

Crónica

A tots els que 'ns han escrit felicitant-nos per la publicació del nostre periódich, y d' un modo especial á aquells que 'ns han afavorit ja ab la suscripció, grans mercés.

Diumenge passat va obrirse al públich, la Esglesia Parroquial, á la que desde ara podrà assistirshi á les misses, els dies de precepte,

Dimars vegerem animats els nostres carrers per el bullici que produhian els estudiants que retornaban al Col·lell.

Ses cares alegroyes no indicaban pas el pesar que 'ls produhia el repéndrer la casca, sempre molesta, quant d' estudiar se tracta.

Cridem l' atenció del Ajuntament sobre el mal estat del camí vehinal de Puigpalt, en el tros del cim de la serra de ca 'n Puig.

Seria de desitjar que s' arretglés á la

major brevetat possible, ja que si 's descuida, dintre poch, es farà intransitable.

Está anunciada la vacant de l' escola elemental, número 2, d' aquesta vila. El Plaço pera sollicitarla, espira demá.

Avuy se celebra el tradicional *rosari* de Les Estunes. Si el temps es bó, no cal dir que hi acudirá com de costum, molta gentada, per ser aquest el més típic de la Comarca.

Demá tindrán lloch els *aplech* del Vilar y de la Mare de Deu de la Font.

Dilluns passat, estigué á Cornellá, ab motiu de la festa major, el Diputat per el Districte Sr. Torras Sampol.

Procedent de Besalú y de pas pera Barcelona, estigué breus moments en aquesta Vila, el diputat regionalista Francesch Cambó.

El dilluns y dimars passats, va celebrarse á Cornellá la festa major, que resultá lluida com poch anys. Les funcions religioses foren molt solemnes, especialment la professó.

L' ordre fou complert, no registrantse el més petit avalot que pogués comprometre la serietat y cultura dels cornellanechs.

El dilluns fou viaticat a Girona, don Ignaci Tor, cosi y cunyat respectivament de nostre amic el Batlle de nostra vila y D. Francisco Campolier, propietari de Mánegas.

Desitjem el complert restabliment de malalt.

Dilluns al vespre, á les vuit, en presència de les Autoritats, Cos de bombers y nombrós públich, es feren proves de les granades matafochs Biosca.

Va calarse foch á una caseta de fusta que s' havia preparat á la Plassa del Doctor Rovira, préviament untada ab quitrá y petroli y á la segona granada, va quedar totalment extingit l' incendi.

Mercat de Banyolas

Dia 30 de Mars de 1910

Blat.	de 20'00 á 20'50	ptas. qtra
Mestall.	18'00 á 18'50	> >
Ordi.	9'00 á 9'50	> >
Civada.	9'00 á 9'25	> >
Blat de moro.	13'00 á 13'25	> >
Fabes.	14'00 á 14'50	> >
Monjetes.	24'00 á 25'00	> >
Fabons.	15'50 á 16'00	> >
Vesses.	10'00 á 11'00	> >
Llobins.	8'00 á 8'50	> >
Mill.	14'00 á 14'50	> >
Panis.	12'00 á 12'50	> >
Fajol.	12'50 á 13'00	> >
Alls.	1'25 á 1'05	> forc.
Ous.	0'90 á 0'95	> dna.
Oli.	14'50 á 15'00	> mallat

DALMÁU CARLES Y COMP.—GIRONA.

Fábrica de paper "continuo,"
Especialitat en papers colats
 para la industria tapera
Joseph Frigola

Banyolas (Borgoña)

TALLER FOTOGRÁFIC
 Tiratjes de tarjetes postals al bromuro y esmalte
 REFRATS-AMPLIACIONS-REPRODUCCIONS Y MINIATURES

Francisco Xavier Mateu
 BANYOLAS

Se fan tiratjes especials pera qui'ls desitji, enviant solsament els CLICHÉS.

AMPLIACIONS DE REGALO
 De avui a fi de Maig prop-vinet, les de tamany natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant y artistic encuadrat y corresponent vidre.

CIRILO MASOLIVER
 PINTOR Y DORADOR

Colocació de papers pintats
 Valls, 19.—BANYOLAS

XACOLATS
Torrent

CASA FUNDADA EN 1780
 Puresa garantida.
 Proveidors de la Reial Casa.
 Premiada en distintas Exposicions.

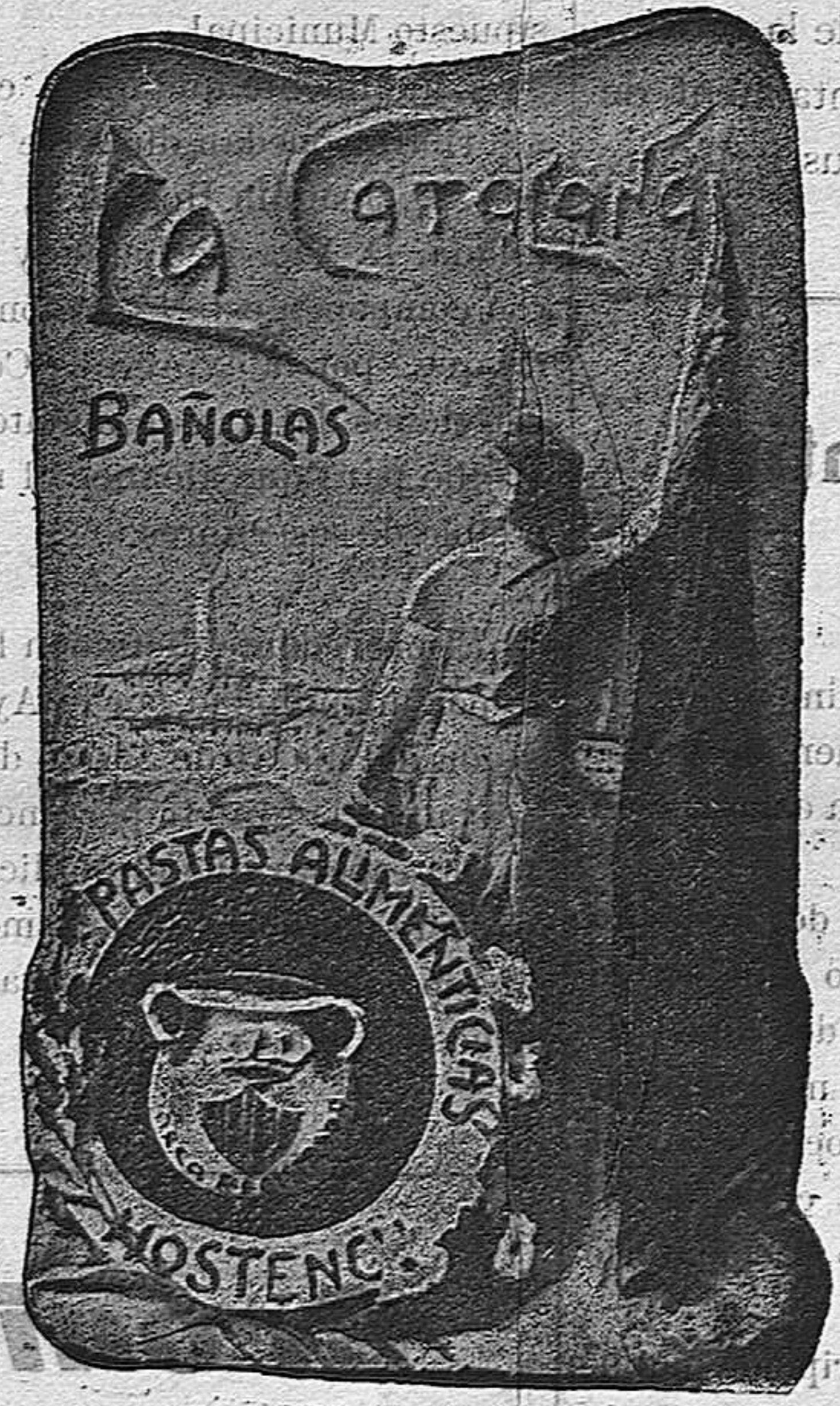
CLASSES ESPECIALS
 pera colegis y comunitats religioses.
 Especialitat en la fabricació de xacolats fins ab canyella y vainilla
DESPATX CENTRAL
 Escribanías, 8.-Banyolas

LA VIOLETA
 Establiment de mobles de totes classes
EBANISTERIA
 — DE —
Josep Romans y Comp.^a
 Carrer Major.—BANYOLAS

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA, GUIX Y CIMENT
 DE
Vicens Laqué
 Banyolas

Tenda LA CONCEPCIÓ
 Pintures, pincells, barnissos de totes menes
JOAN PUJOL
 TURERS, 8.—BANYOLAS

Acreditada Fábrica
 DE
PASTES PERA SOPA

Setmanari de
Banyolas
 PERIODICH SETMANAL D'ACCIO CATOLICA

Redacció:—Plaça de la Constituó, 9
 Preus de Suscripció:
 A Banyolas: 1 peseta, trimestre
 A Fora: 1'25
 Numero solt. 10 céntims.

Teixits y Merceria
 DE
Viuda y Fill de J. Butiñá
 Plaça Constituó, 3.—Banyolas

Gran Fábrica de Chocolates
EL LAGO
 DE
Lluís Tremoleda
 CARRER DE GUIMERA.—BANYOLAS

Fábrica de Xacolata
 DE
Dolores Torras
 Notes municipals
BANYOLAS